

[Boligministeren.]

ståelser, der fra flere ordførere, herunder hr. Ingomar Petersen, er blevet fremført under første behandling.

Hr. Kaj Hansen spurgte, om jeg ønskede at gå videre. Det har jeg svaret på. Og hr. Wilhjelm og andre havde svært ved at se nødvendigheden af deklarationen. Hvad er meningen med den? Det er helt enkelt den, at der vel er mange problemer, som opstår på grund af, at man ikke er klar over, hvad det er, man har købt, og troede, at man havde købt noget, der var anderledes end det, man har fået, og det, man egentlig betalte for. Derfor er det afgørende, når man står over for købet, at man så har en deklaration på den vare, som det drejer sig om, og dermed også klart kan bevise, hvad det er, man har købt, og hvad det er, man har fået, og dermed have dokumentation for, at den pågældende entreprenør eller typehusfabrikant, eller hvem det nu kan være, ikke har leveret det, der er blevet lovet, og som der skal være ifølge deklarationen. Derfor anser vi deklarationen for en meget væsentlig ting.

Jeg mener også, det er rigtigt, som flere har været inde på, at det, der er det tilbagevendende i forhold vedrørende byggefejl og byggesjusk, er spørgsmålet om at placere ansvaret. Ansvar er altid blevet skubbet fra det ene sted til det andet, og den, der skulle have pengene eller erstatningen udbetalt for at kunne få repareret de skader, der er opstået, er praktisk talt altid blevet sorteper. Derfor er det helt afgørende at få ordninger, der placerer ansvaret og giver økonomisk dækning for de ting, der her er sket, og som vi må konstatere sker alt for mange gange, når det drejer sig om byggeri, hvad enten det drejer sig om udlejningsbyggeri, om typehusbyggeri eller om traditionelt byggeri.

Vi vil altså meget gerne drøfte dette i udvalget, og jeg håber, trods den lidt skeptiske holdning og hr. Ingomar Petersens løfte om, at de radikale skal garantere for, at lovforslaget ikke bliver gennemført – jeg synes, det var en meget stærk bemærkning og også en meget forbruger-uvendig bemærkning, som var noget uventet fra radikal side, men det må vi jo tage til efterretning – jeg håber, at dette lovforslag med eller uden de radikale kan blive gennemført.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil godt for at forebygge en misforståelse lige starte med at redressere, hvad jeg tror

var en fortalelse fra ministerens side. Betænkningen, som dette forslag bygger på, er ikke Forbrugerrådets, men derimod den under handelsministeriet nedsatte forbrugerkommissions betænkning.

Det, som bragte mig herop, var to ting. Det ene var hr. Hovmands bemærkninger om en frivillig ordning, og dertil må man sige, at det lader sig jo ikke gøre. Forbrugerrådet har i lighed med Industrirådet søgt, om man kunne komme igennem med en frivillig ordning, og vi har i lighed med Industrirådet måttet erkende, at man ikke kan opnå en tilfredsstillende ordning. Jeg kan kort sige, at et af problemerne har været, at en frivillig ordning kun kunne dække til at lovliggøre husene, og det dækker jo ingenlunde forbrugernes behov i denne sammenhæng.

Med hensyn til at diskriminere huse bygget af håndværksmestre, da er det ikke rigtigt, at vi ønsker at diskriminere huse. Jeg sagde i mit første indlæg, at vi meget gerne ser ordningen udbygget, så den også dækker andre former for enfamiliehuse. Det har ikke kunnet lade sig gøre i de forhandlinger, der har været ført hidtil. Jeg ville med stor sympati se på, at det kunne lade sig gøre.

På hr. Arne Bjerregaard forstår jeg, at han med sine nedladende bemærkninger om at pakke forbrugerne ind i vat ønsker, at vi kun laver lovgivning for de stærke, for de økonomisk sikrede, for dem, der i enhver henseende kan selv, og for dem, der i en given økonomisk klemme kan betale sig ud af den.

Jeg må sige, at det er i hvert fald en ny variation af Bibelens ord om, at den, der intet har, det lidet, han har, det skal endog tages fra ham. Men det er også en målsætning at have for sit politiske arbejde. Jeg skal blot sige, at den målsætning deles ikke af mit parti.

Ingomar Petersen (RV):

Det glæder mig meget, at boligministeren er så stor en optimist, at han tror, at han kan få dette lovforslag gennemført, selv om de radikale ikke vil være med. Jeg synes ærlig talt, debatten i højeste grad tyder på, at boligministeren faktisk står helt alene med det forslag, der her er fremsat. Der var ikke én eneste ordfører, som kunne gå ind for lovforslaget, som det var. Vi var villige til at drøfte alle de problemer, der er i det, i udvalget, men lovforslaget, som det er fremsat, er jeg overbevist om ikke har en chance i dette folketing.